

ההתנפלות חסרת-התרבות עליו מצד ח"כ גאלה כהן, אשר ניצלה את זכותה החוקית להיכנס לבניין הכנסת בכל שעות היממה, למרות שלא היתה מוזמנת למסיבה. ראשהמשלה נראה מודאג. הוא מיעט לשוחח עם אורחו, התרוצץ בין מירפסת הבניין לבין אולם המסיבה, כשהוא שואל את שומריהראש המלווים אותו: "מה? יהיה? איך נוציא אותו מכאן?" כעבור שעה הסתיימה המסיבה. המזון נגמר, המשקאות היו דלילים, ונושאי השיי"ה אפסו. אולם האורחים נשארו באולם. אי אפשר היה לחלץ אותם. הגורילות מיי"ה הרו לבדוק דרכי-יציאה אלטרנטיביות. ניסו לבדוק אם אפשר לחלץ את קיסניגר אל מינחת ההליקופטרים שליד הכנסת, אך הדרך למינחת היתה חסומה במאות מפגינים.

החלו במשאיתן מייגע, עצבני ומעצבן עם ראשי גוש-אמונים. "אנחנו לא רוצים לפגוע באורח", הסביר חנן פורת, "אנחנו רק מפגינים נגדו ונגד הממשלה." הסיכום שהושג היה טוב לשני הצדדים. מרבית המפגינים יישארו, מבלי לדעת על

של שוטרים ואנשי מישמרהגבול, כפעור לתהסחה. לעבר מפגיני צומת רופין. המפגנים חשבו שהמישטרה עומדת להתרכז בצומת זו, וקראו לעזרה כוחות מצומת המקשר. כאשר צומת המקשר הידלדל בכור חות, הסתער כוח-מישטרה, שהתארגן בכור יינייהאומה, ופתח את הצומת. במהירות שודרה ההודעה לשיירה של קיסניגר, שהמתינה בהמלך דוד, ותוך דקות ספורות הצליחה השיירה כולה להיכנס למיגרש התנייה של הכנסת, דרך כביש הפטרולים הצר, המשמש בימים כתיקונם את מכוניות מישמרהכנסת, ואת מכור ניותהאשפה הבאות אל מאחרי מיטבה מינוניהכנסת.

לעלות על הכנסת!

חנן פורת, מי שעמד בראש ההפגנה, חשב כי היא נכשלה. "לא הצלחנו להכריח את קיסניגר והשרים הישראליים לערוך את המסיבה שלהם כאן, איתנו."

בפרחים

ההסכם החשאי, לייד רחבת הכנסת. לייד היציאה מכביש הפטרולים לכביש רופין. יתרכזו לא יותר מ-500 מפגינים, אשר לא יפריעו לתנועה ויסתפקו בצעקות ובקריאות גנאי.

אקדחים שלופים

בשעה 11:30, למעלה משעה אחרי הסיום הרישמי של המסיבה, החלה השיירה יוצאת.

המישטרה, שלא האמינה דיהצורך בהן הצדק של מנהיגי ההפגנה, החליטה להביטח את שלום האורחים. השרים רוכזו ארבעה-ארבעה במכוניות, כדי להקטין את השיירה.

השיירה כולה חולקה לכמה קבוצות, שבכל אחת מהן חמש מכוניות המלוות על-ידי ארבע מכוניות מישטרה. כל אחת מהקבוצות התקברה, כשנחגיה מכבים את האורות, עד למחסום, קרוב-קרוב למפגני גים. בתחנת האות, מיהרה שרשרת תשוטרים לדחוף את הקהל למרחק שניים-שלושה מטרים. מכוניות השיירה חעלו בבת-אחת את אורותיהן, ומיהרו לזנק החוצה.

נהגו של השר-ללא-תיק גידעון האונגר מצא לו דווקא ברגע זה זמן להיפרע מהמפגינים, אשר שעתיים קודם-לכן זרקו ביצים באושות על מכוניות, ושיחק עם מכוניות כאילו הוא עומד לדרוס אותם. כשיצאה קבוצת המכוניות, ובה מכונית הקאדילאק המשוריינת של קיסניגר, אירע תקלה. המכונית הראשונה של השיירה, שבה ישבו גורילות ישראלים היתה בפיקודו של צעיר כבד-גוף החליט, משום-מה, כי המפגינים עומדים להתפרץ לכביש. הוא צעק על הנחג: "עצור!"

הנחג עצר בבהלה, ובעיקבותיו עצרו עזירה פיתאומית כל שאר מכוניות השיירה. המכונית של שומריהראש האמריקאי, שנסעה אחרי מכוניותו של קיסניגר, לא הצליחה לעצור, ותתנגשה במכונית שרהחוקי. אחד הגורילות, באותה מכורנית, שישב ליד דלת פתוחה, הועף מעוצמת המכה החוצה.

באותה שניה שלפו הגורילות האמריקאים את אקדחיהם, אולם תוך שניות מועטות הבין הצעיר את טעותו, והשיירה המשיכה בדרכה.

מפקדיהמישטרה החליטו לחגור את ניצי-חונם על פחיות-בירה וכוסיות-גין. "כמו האמריקאיים", במלון המלך דוד, וטוב שכך עשו.

כיבוש

בית-הנשיא

כעשרים דקות אחרי שכבה האור בחדר 620, בו שוכן קיסניגר, הוא נולק בשנית. למעלה מאלף מפגינים, הכוח של הרב לוינגר, צרו על מחסומי המישטרה שסגרו על המלון. המפגינים החלו במערכת של קריאות וצעקות נגד קיסניגר.

מפכ"ל המישטרה לקח את הפיקוד על עצמו. "הם יתעייפו בעוד חצי שעה, כדאי (המשך בעמוד 28)

לדחוף ולמשוך

בגלל העמדה הקשוחה של המישטרה, הפכו הפגנות, שלא זכו באהדת רוב הציבור, להישג תעמולתי. "המישטרה הביאה לנו את הניצחון" התבטאו מנהיגי גוש-אמונים לפני העיתונאים.

שנגו

אחרון בירושלים. כמו רי קוד סלוני נראה המאבק בין שוטר לבוש אורחי לבין מפגיני.

על הכביש. אך המישטרה הצליחה אותו ואת מפגיניו.

כוח גדול של שוטרים, אשר סיים את פינוי המפגינים מכוח המקשר, מיהר לעבר מפגיני צומת רופין. בשביל אנשי גוש-אמונים היתה זו מתת-שמיים. עתה יכלו לערוך נגד המישטרה מערכה גדולה, שנועדו בעיקר לכליית-השיירות ההמוניים ולמצלמות הטלוויזיה.

כאשר החליט מפכ"ל המישטרה להפעיל גם את תותח-הגז נגד המפגינים, והופיע גיפ שנשא מכשיר זה ועימו שוטרים חבושי מסיכות-גזא מבהילות, היה ברור לפורת כי ניצחונם מושלם. כעבור כמה דקות של נסיונות להפעיל את תותח-הגז, התברר לפתע למפעיליו כי החומר שהוכנס לחוכו מקולקל, וגאז-הדמעות אינו מזיל דימעה, מילבד דימעות-הצחוק של המפגינים, שהצטופפו סביב גיפ הגזא ולעגו למפעיליו.

אולם הסתערות המישטרה והופעת הגזא עוררו תחת-דשות-כוחות אצל המפגינים. שלא לפי התוכנית המקורית, ניתנה הוראה: "לעלות על הכנסת!"

תוך עשר דקות, כשוטרי מישמרה-הגבול והשוטרים הפשוטים אינם מצליחים למנוע זאת, התרכזו ברחבת הכנסת למעלה מ-5000 מפגינים, אשר קודם-לכן איישו את שני הצמתים.

בתוך הבניין היתה האווירה קודרת. קייסיניגר עצמו ניסה להתחכם, בעיקר אחרי